

RACHOWNIK (4) *sb m*

a oraz o *jasne*.

sg N rachownik (3). *pl D* rachownik(o)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. (z Cn); poza tym XVIII w. s.v. rachmistrz.

Ten, kto robi obliczenia, rachmistrz; computista (compotista) Mymer¹, BartBydg; ratorator Mqcz; calculator, ratiocinator Cn (4) : BartBydg 32b; Ten dzień [trzeciak Merkuriusza] ku wśfem rzeczam godny/ piłfarzom/ rachownikom/ nauczonym fye przyłęcz/ tajemne pyłzma wykładay. Goski A4; Rationator/ Rechmiłtr/ ráchownik. Mqcz 347c.

a. *Obliczający dane potrzebne do skonstruowania kalendarza liturgicznego, komputysta [cf Cn s.v. komput kościelny: Ars disponendi Calendarii Ecclesiastici ad cursum solis et lunae] (1) : (nagł) O duchownym stanie. (–) [...] Computista. Rechner. Rachownik. Mymer¹ 9.*

Cf **RECHMISTRZ**

JR, AN